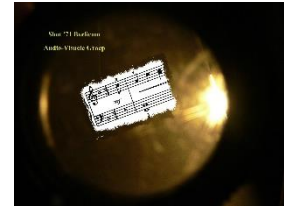

Bijeenkomst Audio-Visuele Groep

dinsdag 21 november 2023

Klokslag 8 uur opent voorzitter Jan deze bijzondere avond. Want er zijn ook aanwezig leden van de Filmgroep. Toch weer een beetje kruisbestuiving. We zitten midden in de herfst ter voorbereiding op de winter. Een bijzondere avond want we hebben Ronald Peeters te gast die bekend staat om zijn macrofotografie. Vooral wintertaferelen stelen zijn hart. Truien aan want we zijn gewaarschuwd. Maar het is meer dan de moeite waard zo zal blijken. Het woord is aan Ronald.

Hij komt uit Dorst bij Breda, is bioloog dus geïnteresseerd in de natuur en al, net als de meesten van ons, een tijdje met pensioen. Dus veel gelegenheid om te schieten. Onze gast is een natuurmens en hiervoor, zo vertelt hij, moet je geduld hebben. Van de plantensoorten trekken mossen zijn meeste aandacht om vast te leggen. Daarnaast zit hij graag op het water. Ganzen en zwanen komen we tegen in wel heel bijzondere vormen. Hij maakt gebruik van tele- en macrolenzen. Zijn werk noemt hij kunstzinnige natuurfotografie. De series maakt hij met het programma ProShow Gold, dat helaas niet meer ondersteund wordt. De reeks die hij vanavond toont heet Fluisteringen der Muzen; een nogal prozaïsche titel en de inhoud hiervan dekt zeker de lading. De muziek kiest hij meestal via Spotify en voor de rest tientallen cd's op de plank.

Misty Morning Flight

componist Frédéric Chopin, Fantasie Impromptu op. 66.

En inderdaad als eerste de ganzen in de mist. Een vlotte start op de snelle toetsen van Chopin en afwisselingen. De bewegingen van dieren in vlucht (Flight) zijn dusdanig vastgelegd - met de hand en lange sluitertijden veel met 1/8, hoge ISO-waarden - dat het een abstracte weergave is geworden. Helaas zien kenners toch veel ruis waarschijnlijk door de mist (misty). Dat kan er met o.a. Photoshop – of een ander bewerkingsprogramma - uitgehaald worden. Maar de toon voor de sfeer is gezet. Prachtig gemaakt.

World Wide Web

componisten Eleni Karaindrou - Bus Part II

Eleni Karaindrou - Depart and Eternity Theme Variation I

Jóhann Jóhannson - Jói & Karen

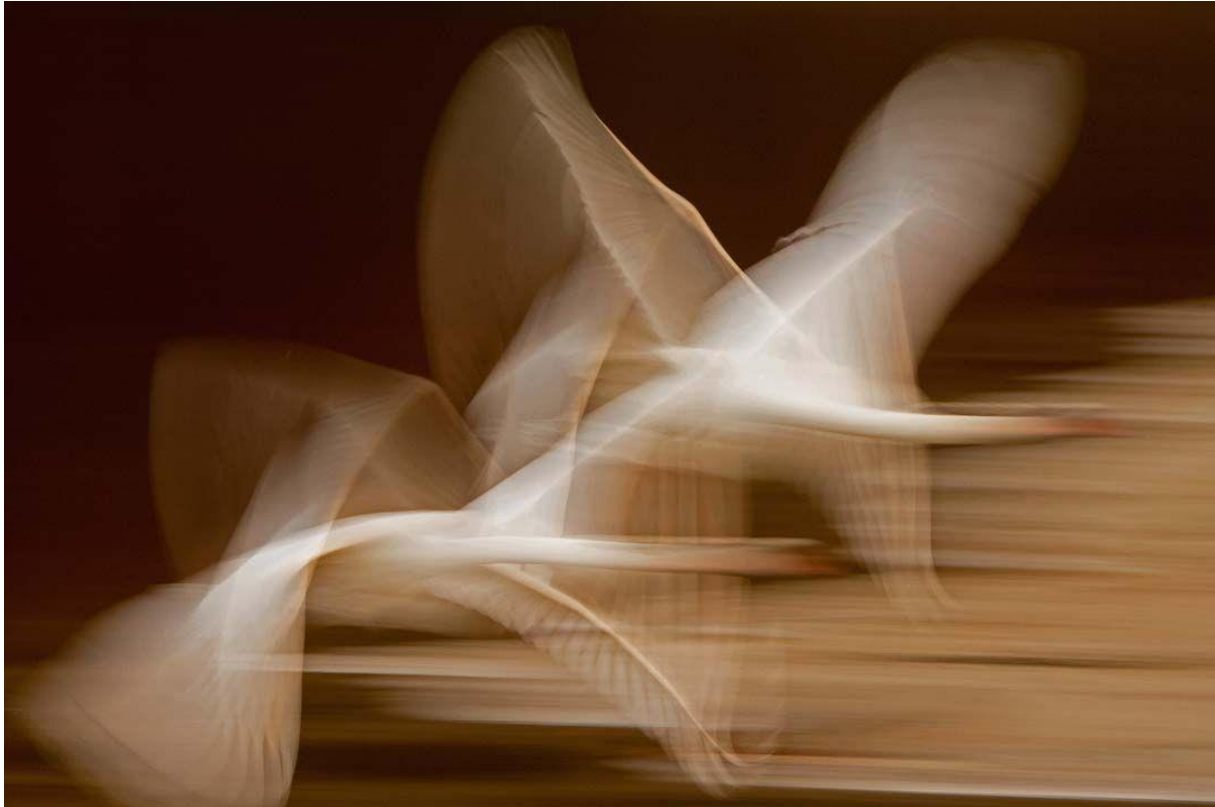
Geen internet maar spinrag. De serie bestaat uit twee delen: kettingen van waterdruppels door dauw, prachtige tinten en ergens aan de zijlinie mevrouw spin; net als de maker, geduldig wachtend op een prooi of een mooi beeld. Het tweede deel wordt de spin meer uitgelicht. Hier worden we stil van. Ook een juwelier zal hier blij van worden. Zelfs de druppels werken als kleine lensjes. Ronald maakt graag gebruik van 'derde beelden': trage overgangen – een voorwaarde voor derde beelden – van twee beelden waardoor er even, voordat het tweede beeld er helemaal door is, een derde beeld ontstaat. Dit komt de rust in de serie eveneens zeer ten goede. Voor de geïnteresseerden: Ronald gebruikt hiervoor een Tamron 180 mm op statief met diafragma 3,5.

Swans'delight

Componist Pink Floyd – Shine On You Crazy Diamond

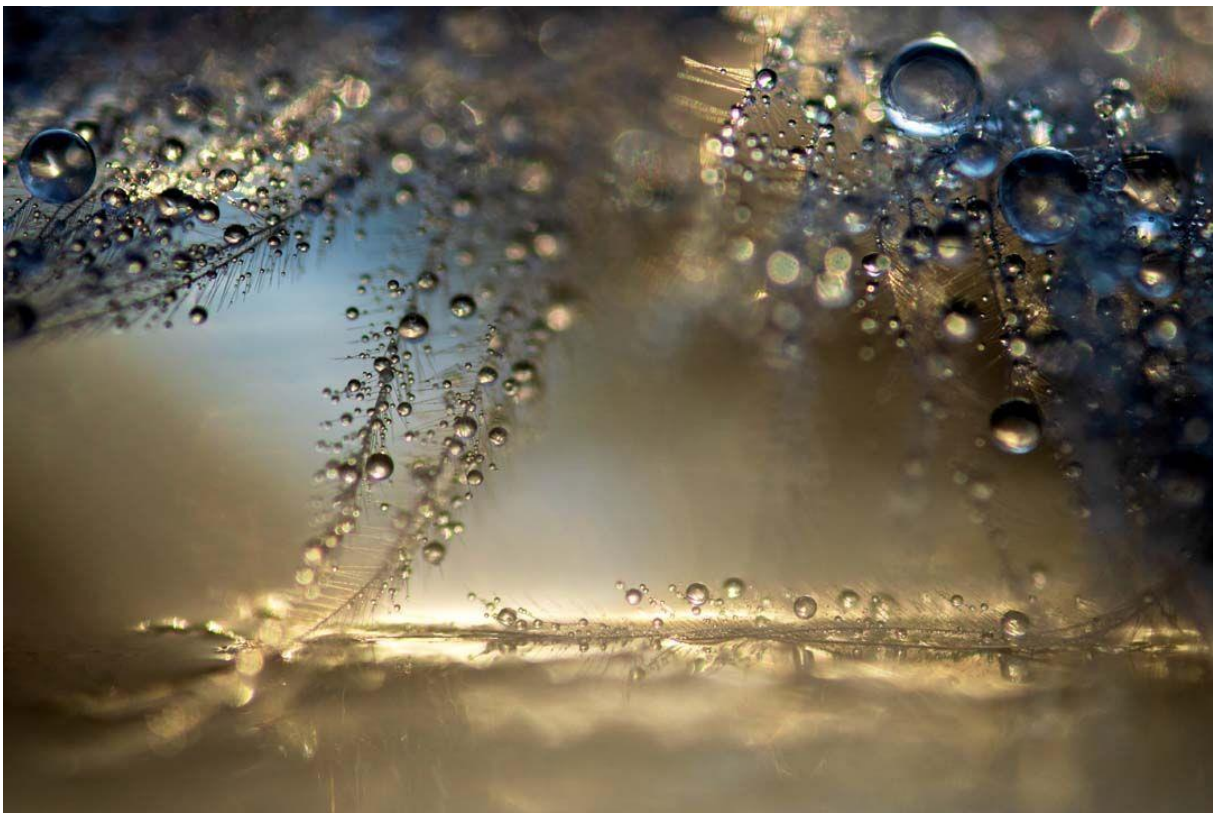
Dit wordt veel gebruikt bij afscheid. Wederom schitterend abstracte beelden van zwanen, ook deze serie veel derde beelden. Een verheffende, ethische serie. Iemand vraagt of er teksten over de beelden heen gemonteerd kunnen worden. Hier wordt negatief op gereageerd. Beelden spreken voor zich. De maker vraagt of de lengte van de series een probleem is doch niemand is dit opgevallen. We genieten bijna ademloos.

Feathers' Wonderland

Componist Erik Satie – Gnossienne No. 1
Uitvoerend musicus Lavinia Meijer – Harp

Hier valt de muziek van Eric Satie wel op. Een serie om bij te mediteren, wordt er opgemerkt. Hier speelt de muziek dus een grote rol en klinkt goed. Nu merken we waarom Ronald zijn eigen installatie gebruikt. Hij heeft voor deze opnamen de camera ondersteboven aan het statief bevestigd om zo dicht mogelijk bij het water te komen. Prachtige spiegelingen. Wat een sfeer weer. Zijn opnamen worden nauwelijks bewerkt slechts de contrasten, kleurverzadiging en helderheid krijgen soms een zetje. Ook geen trucages. Het zijn, zoals de titel al zegt, nu de veertjes van de vogels die de rol spelen en stelen in zijn wereld.

Surprisingly White

Componist Giya Kancheli - Miniature No. 16

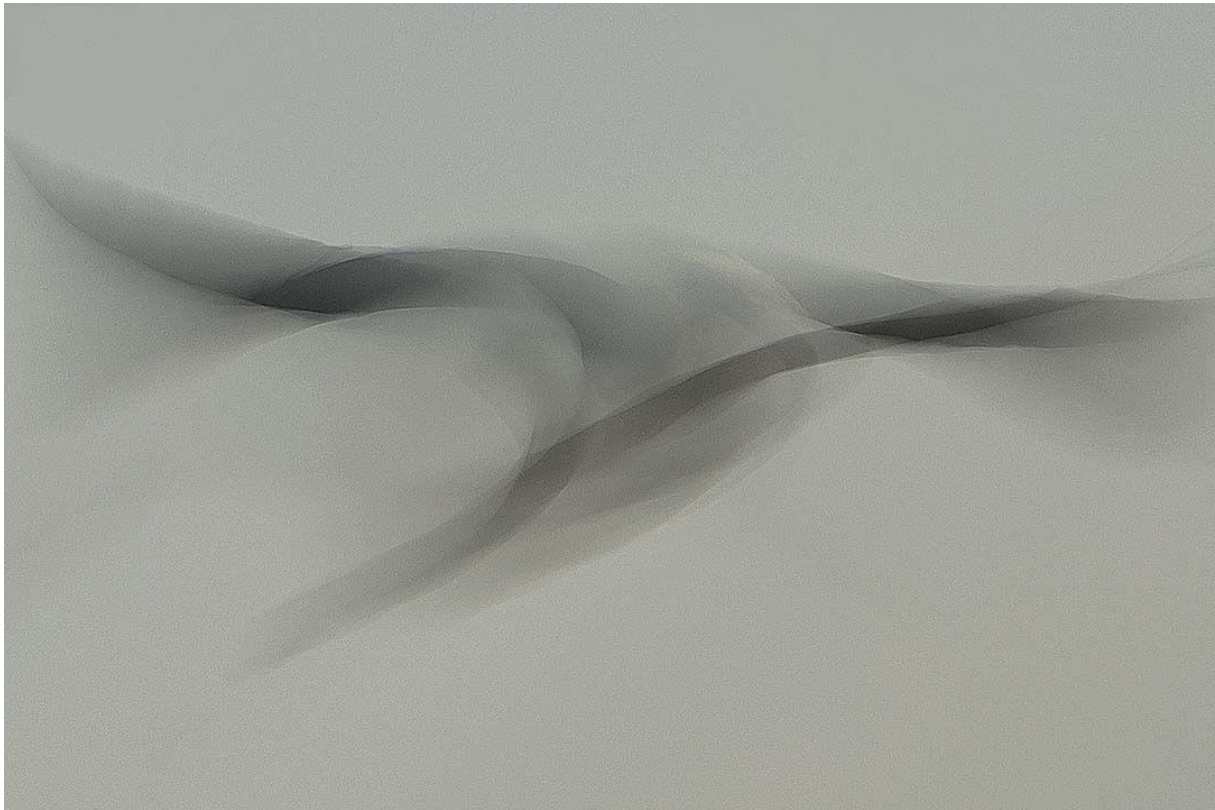
Krentenboompjes bloesem in bloei na een nacht sneeuw. De weinig scherpte/diepte kan hij controleren via het display dus dat is snel geregeld.

Echoes of Eternity

Componist Jóhann Jóhannsson - Odi et Amo Theatre of Voices version

Echo's van de eeuwigheid. Wederom komen de ganzen voor de lenzen. De Grote Canadese Gans. Voor deze serie gebruikte hij lange sluitertijden. De muziek wordt verzorgd door Jóhan Jóhanssen, een IJslandse componist. Zien we ganzen of engelen? Het zijn bijna verfstreken op een witte muur. Hier heeft hij gebruik gemaakt van de lichtblauwe en witte lichten als achtergrond, waardoor het lijkt of ze de oneindigheid of eeuwigheid in vliegen. Ins Blau hinein. De echo's in de muziek (zang) komen goed van pas. Heerlijk om naar te kijken en te luisteren, achterover in de luie stoel. Maar dat moet je thuis maar doen.

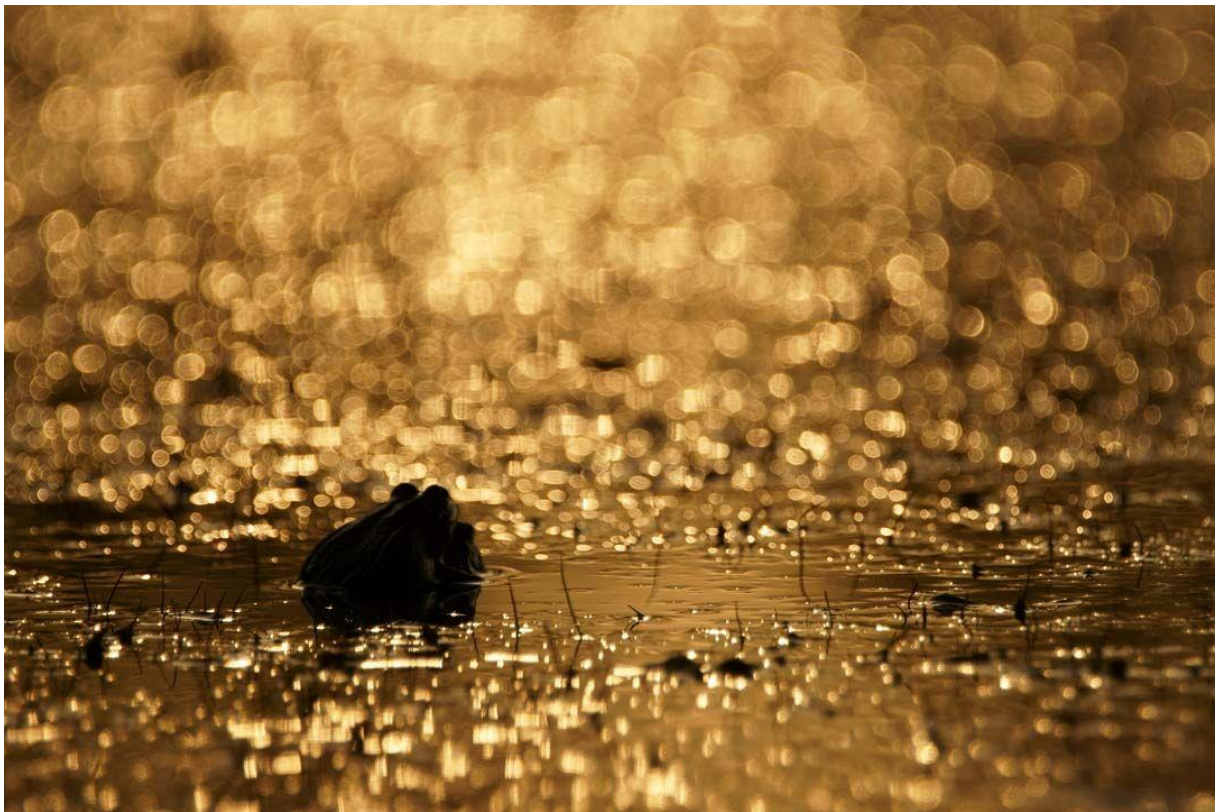

Bein' Green

Componisten The Moanin' Frogs – Yakety Sax

Karen Tanaka – Crowned Eagle

Een ode aan Kermit de Kikker. Wie herinnert ze niet, de Muppetshows met Kermit en Miss Piggy, pour moi. De titel refereert naar een nummer dat gezongen wordt door Kermit waarin hij verwijst naar de kleur groen. Een prachtige kleur want eigenlijk is veel in de natuur groen en de kleur onder andere van de hoop. Deze vrolijke serie laat zien hoe kikkers zich gedragen in het voorjaar begeleid door vrolijke muziek. De serie eindigt met een meer gedragen uitvoering. Zachte pianomuziek die beter bij die sfeer past.

Samen met Jeroen van Vliet, jazzpianist, maakte hij de volgende twee series. Met Jeroen treedt hij ook op. Deze pianist speelt de muziek van deze series niet vanaf het notenschrift maar hij improviseert op de beelden.

Galaxy on Ice

Coproductie met pianist Jeroen van Vliet

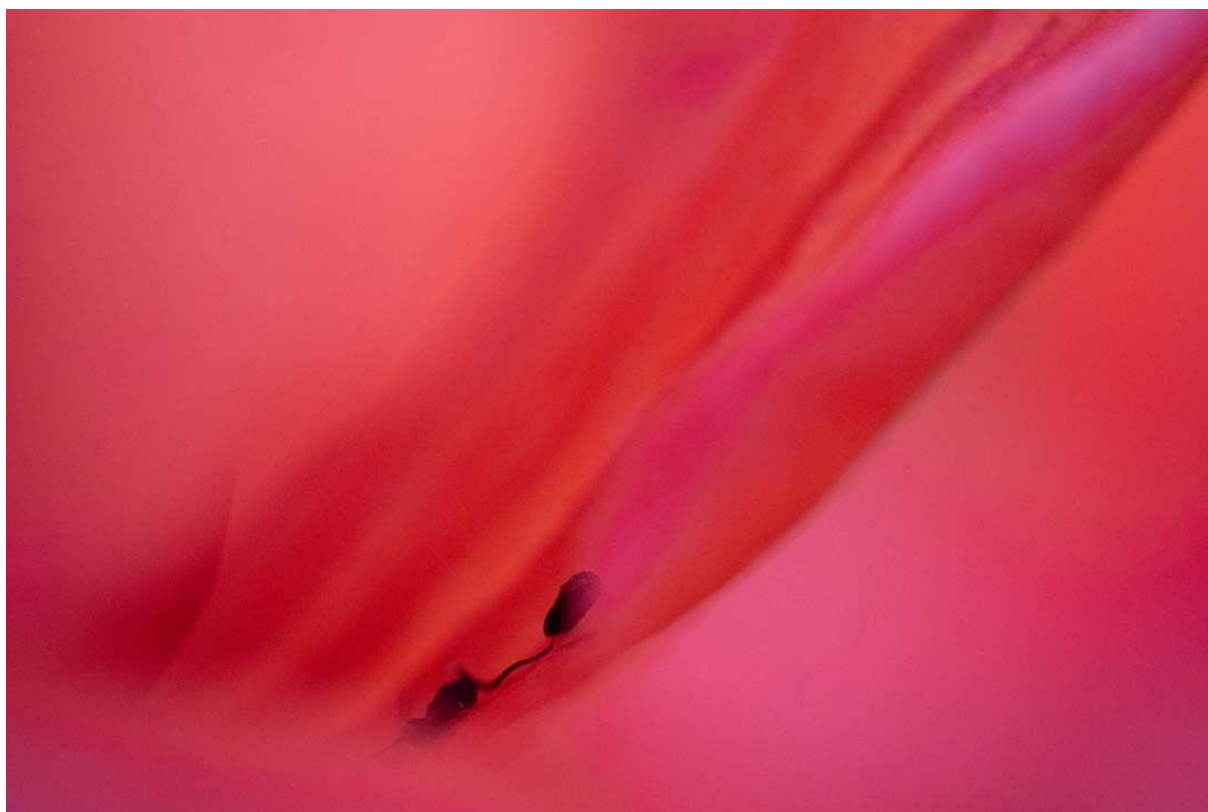
Mocht het weer gaan vriezen wat fotografeer je dan? We zien melkachtige sterrennevels zo lijkt het, smeltend ijs gecombineerd met strakke structuren van ijs op water en dan die spiegelingen; net consumptie-ijs, zo wordt opgemerkt. Ook vallende druppels die fascineren. Waaiers van licht. Het lijkt opgenomen op een andere planeet. Hier zien en horen we duidelijk de samenwerking van de maker met de pianist. Ze blijken helemaal op elkaar afgestemd. Ook de opkomende zon en weer die spiegelingen ervan op het ijs komt als een gift uit de hemel, zal Ronald gedacht hebben.

Intimacy

Coproductie met pianist Jeroen van Vliet

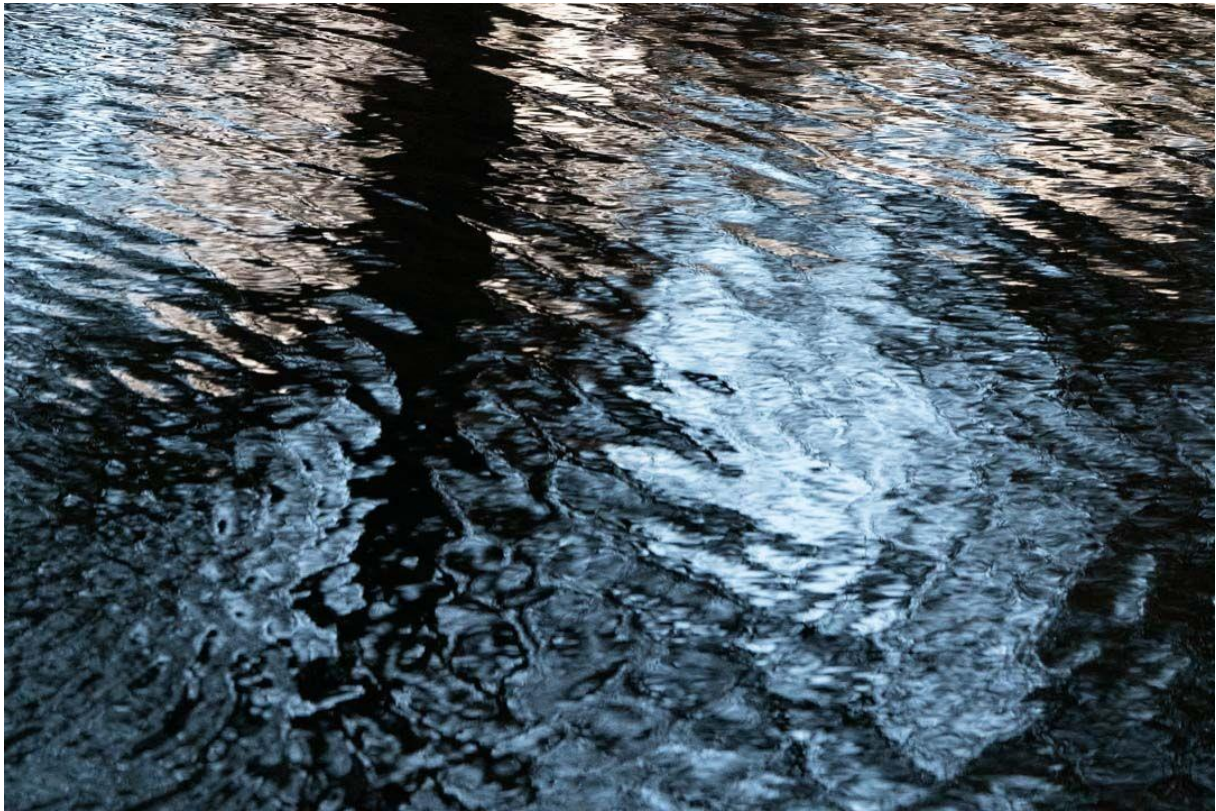
We duiken in het hart van de klaproos met zeer langzame overgangen in tegenstelling van de dit keer snelle vingers van de pianist. Alle kleuren en tinten rood en oranje passeren onze waarneming met de beroemde kelk. Klaprozen hebben we inderdaad allemaal weleens gefotografeerd, maar nooit zó, wordt opgemerkt. Het wordt inderdaad behoorlijk 'intiem'.

Call of the Earth

Componist Levon Minassian - Hol Ara Yéze

Met muziek van dezelfde titel, uitgevoerd door Levon Minassian, een Frans/Armeense dudukspeler (dubbelrietblaasinstrument lijkt op onze blokfluit maar geeft meer zachte, magische klanken). We zitten midden in de golven met alle spiegelingen vooral van bomen. Je gaat fantaseren en ziet allerlei denkbeeldige figuren en vormen, van sprookjesfiguren tot mensengedaantes. Van nagenoeg kleurloos tot steeds meer kleur, wordt opgemerkt. Het lijkt of ze de toeschouwer roepen, de roep van de aarde.

Winterscape

Vivaldi - Cum Dederit

Uitvoering: Armand Amar

Zoals vernoemd sporenkapsels van het mosje purpersteeltje vol rijp. Deze mossen soort toont allerlei kleuren purper, vandaar de naam. De muziek is Cum Dederit van Vivaldi. De zang is zo mooi. Iemand vraagt wat deze titel betekent. De tekst is eigenlijk te mooi om te vertalen. Toch heb ik dit opgezocht. Met de correctie/aanvulling van Rob: *Cum dederit dilectis suis somnum: wanneer hij geeft aan zijn liefste de slaap.*

Psalm 127, zoiets als: span je niet overmatig in, de Heer geeft het je toch wel ook al doe je niets, laat het aan hem over...

De weerkaatsing van het licht op de ijskristallen steelt de show. Het is weliswaar puur natuur maar omgezet naar puur abstract. Dit is de mooiste. Deze combinatie van beelden en muziek is ijzersterk. Het mosje is een winterlang gevolgd. Macrolens met diafragma 2.8.

Het valt op dat hij, na elke serie de beelden zonder muziek uit fade

Afsluiting

Bij het zien van deze beelden ga je als kijker afvragen is het nog natuur. Ja, natuurlijk. De afwezigen hebben dus echt iets gemist, aldus Jan. Een van de filmers merkt op dat de combinaties en de ingrediënten van film en fotografie steeds meer hetzelfde worden. Het spelen met licht en camerastandpunten, etc. Het was voortreffelijk, we hebben ervan genoten.

Ronald wordt bedankt voor zijn inspirerende voordracht. Applaus voor Ronald.

Volgende bijeenkomst **19 december**.

Hugo